Temps Ordinari - Vint-i-setè diumenge

Per Administrador el dg., 07/10/2012 - 09:00

Gn 2,18-24
He 2,9-11
Mc 10, 2-16

Confesso que d'una manera ben especial m'enlluerna i atreu l'ORACIÓ COL·LECTA d'aquest diumenge 27 de l'any. Recordem-la: *Déu omnipotent i etern, la vostra pietat és tan gran que SOBREPASSA* ***els MÈRITS i els DESIGS dels qui us supliquen,*** *Per la vostra misericòrdia,* ***PERDONEU-NOS les culpes que TEM LA NOSTRA CONSCIÈNCIA i CONCEDIU-NOS allò que la pregària NO GOSSARIA DEMANAR.*** Em pregunto **QUI haurà ideat** aquesta oració. M'agradaria haver-lo conegut, per l'agudesa i humana experiència que acredita. ***-Què és el que TEM la nostra consciència? -Què NO GOSEM demanar?*** **1.- A) pel que fa als MÈRITS:** Nosaltres sovint imaginem una relació amb Déu segons el criteri de la ***reciprocitat*** i de la ***justícia*** (mena d'*empat,* de 2 a 2) i quedem ***DESBORDATS*** (pel nostre déficit cultural i experiencia de l'esperit del que Ell és i del que ofereix. **Descobrim que Ell -**en tot- ***n'ha prés la iniciativa*** = crida a l'existència - ofereix el primer l'amistat - atenció *personalitzada* com si no tingués un altre interlocutor- perdona tants cops com calgui sense passar-nos factura i ens descol·loca la seva esplendidesa -**tot això no és pas normal en el món dels mortals-. Quan blasma** el mal administrador dels talents rebuts, ho fa tan sols perquè aquest -***per POR del Senyor***- **els amaga,** i no pas perquè en tingués menys, o perquè el faltessin aptituds adients. **És igualment generós** amb els contractats de les diferents hores = ***amic de la vida,*** *estima tot el que ha creat,* ***l'entèn****, sap el que s'amaga darrera cada situació i actitud humanes* ***i -quan mira*** (*t'he vist quan eres sota la figuera*)- ***és per a vestir-nos i, mai, per a despullar*** com, sovint, fem nosaltres. **JO,** tants cops, Senyor, **penso de TÚ amb la meva esquifida capacitat i *EM DESBORDES.*** Tu vols que, en tot, jo em mogui *per CONFIANÇA, AGRAÏMENT i AMOR* **B) pel que fa als DESIGS :** caiem, sovint, en la **pussil·lanimitat = *aspirem a poc, oblidem que som els fills,*** convidats a disposar dels tresors paterns (Benaurança *dels humils, que* ***posseiran*** *la terra*) i cridats a fer ***signes i prodigis =*** *el tresor que se t'ha confiat és valuós.* **- Ens vols *homes de desigs.*** Que, per una banda, la caritat ens dilati el cor**,** per tal d'*esdevenir* ***germans universals,*** que ploren i s'alegren amb tot el que és humà i que, amb l'anhel, fossin capaços d'atènyer aquests germans ***oferint-los el que som,*** com ho va fer Crist, el nostre capdavanter. - **Quan unim aquests desigs a aquest *ALTRE,*** que ens hi convida; **si ens identifiquem amb *JESÚS-SALVADOR DE TOTES LES REALITATS,*** fins d'aquelles que -humanament- no tenen solució*,* ***ESDEVINDREM AMB ELL EFICAÇOS -***misteriosament eficaços- com si fòssim amb Ell *l'**ànima del món*** (Discurs a Diognet, entre els anys 190-200). - No és pas altre el secret del **poder de la pregària** i de l'acció dels sants. Amb el **desig** -que supera tot el que puc pensar- **demano** un **Baptisme de l'Esperit Sant =** esdevenir més conscient de la gràcia del meu Baptisme**,** revifant la flama del do que porto*.* Aspiro a *saber DESCOBRIR DÉU* al bell mig de la meva diària experiencia i del seu conjunt, de manera que pugui fer ***signes*** *i* ***prodigis*** com a fill que disposa dels bens paterns. **¿Oi que tot això SUPERA el que pensem?** També aquí **em DESBORDES,** Senyor! **2. DUES PETICIONS A) PERDONA'NS les culpes que TEM la nostra consciència:** Sembla com si se'ns digués que resta **algun racó** de la nostra realitat personal, que **volguèssim que el Senyor no el conegués, perquè pensem que no el comprendria** o ¿per què no dir-ho? com si **enyoressim que *l'imposés la mà*?-** Quantes misèries inconfesades en cadascú de nosaltres i secretes decepcions!. **A on pensem que NO ARRIBA la pacificació del perdó** o **la divina comprensió?.** Recordem la clarificadora afirmació de la **1ª *carta* de Joan,** molt abans de la Psicología de la Profunditat: *Si el cor-consciència ens acusa,* ***Déu és més gran*** *que el nostre cor-consciència i* ***ho sap tot.*** Fora bo que descobrissim **a quina veritable AUTOESTIMA ens vol dur *l'Amor sense límits*,** tal com se'ns revela en JC -repareu que parlem de quelcom més profund que no pas *els pecats...* Parlo del *PECAT, com a negació pregona que descobreixo en el meu cor = egoïsme, cobdícia, tortuositat, impuresa fonamental* ***que,*** *sovint,* ***espatlla tot el que faig =*** *res en mi no és del tot pur ni autèntic, sempre en sóc* ***deutor.*** **Profund,** però**, com aquest pou de misèria,** i al fons dels meus abismes, **em vens a trobar i m'agafes de la mà:** *No tinguis por, petit cuc Israel, camina, t'entenc, ves fent el que saps, mira de ser generós i agraït,* ***recolza't en mi!*** **També jo, Senyor, des d'aquest mateix fons, ET CRIDO i tracto de CREURE això mateix que em supera :** *PERDONA'M LES CULPES* ***QUE TEM LA MEVA CONSCIÈNCIA, mentre et demano -****com els Apòstols- :* ***Senyor, dóna'm més enteniment, més fe, més amor!*** **B) Concediu-nos allò que la pregària NO GOSARIA DEMANAR** *Tant de bo que avui sentíssiu la meva veu, no enduriu els vostres cors!,* prega el Salm 94. **Vet aquí el que ET DEMANO:** Per sobre de tot et demano una cosa que no me la crec gaire i, per això, segurament, **NO TE LA GOSAVA DEMANAR = *SABER TROBAR-TE -****aprendre a fer-ho-* ***EN LA MEVA VIDA real i actual*** -no pas en una altra *HIPÒTESI* d'identitat, d'ambient, de familia, de treball, de passat i d'humanes expectativas. **Entre *la MEVA* pregària i *la TEVA* resposta PASSA SEMPRE un misterios i feixuc *quart d'hora de silenci PER LA TEVA PART,* i d'aparent *solitud PER LA MEVA. Ja el profeta* Amós,** de fa uns 2600 anys, et deia que pot semblar en ell ***COM SI*** *NO CONTROL·LESSIS EL MÓN I SE T'ESCAPÉS..* Voldria, Senyor, demanar-te de **saber entendre i situar-me en aquell psicològicament interminable quart d'hora** que, igualment, **va mediar** entre les teves darreres paraules a la Creu: ***PARE, PER QUÈ m'heu abandonat?*** **i *PARE, A LES TEVES MANS confio el meu ESPERIT*** (*alè)* i, igualment, entre **aquelles i el següent *EVANGELI*** (*BONA NOTÍCIA*): ***NO ÉS AQUÍ, ÉS EL VIVENT!*** (*HA RESUSCITAT*)! **El que demano que em concedeixis és de SER VALENT durant aquest INTERVAL: *TÚ -HOME- et vas identificar amb la meva experiència i JO -DIVINITZAT, per Gràcia i FE- sóc ara convidat a FER la teva.***

ETIQUETES
MATRIMONI DIVORCI DONA SOLEDAT ADULTERI